

РЕШЕНИЕ

№ 23318

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5477** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на К. Х. Д. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] действащ чрез пълномощник адв. Й. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0348-000056/16.04.2025 г., издадена от Началник група при РУ Д. към ОД на МВР – К., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна - издадена е в нарушение на материалния и процесуалния закон. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да се произнесе с решение, с което да отмени обжалвания административен акт. Претендира разноски. Ответникът – Началник група към РУ Д. при ОД на МВР – К. Р. не се ангажира със становище по делото.

Административен съд – София-град, петнадесети състав, въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0348-000056/16.04.2025 г., издадена от Началник група при РУ Д. към ОД на МВР – К., на основание чл. 171, ал.1, т. 1, б. „б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18

месеца. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че при извършена проверка от контролните органи е установено управление на ППС на територията на ОД на МВР – К. от жалбоподателя след употреба на наркотично вещество или аналог, установена с техническо средство.

Със заповед № 277з – 1046 от 30.06.2017г. директорът на ОД на МВР – К. е възложил на определени категории длъжностни лица да издават заповеди за ПАМ по чл. 171, ал.1, т. 1, т. 2, т. 2а от Закона за движението по пътищата, сред които и началниците група в сектор „Пътна Полиция“ на РУ. Други доказателства във връзка с компетентността на издателя на акта не са представени. Конкретно, не е представена заповедта, изходяща от министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл. 165 от ЗДвП. Съдът е дал указания на ответника, че в негова тежест е да установи спазването на законовите изисквания за издаване на заповедта.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Производството по делото е допустимо, доколкото жалбата е подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт.

При преценка на законосъобразността на оспорения акт съдът приема, че същият е нищожен, като основанията за този извод са следните:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административно мерки по чл. 171, ал.1, т.1 от същия закон се издават с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или на оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. По делото не е представена заповедта на министъра на вътрешните работи по чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата, от която директорът на ОД на МВР – К. черпи правомощия за издаване на заповед № 277з – 1046 от 30.06.2017г. Доказателствената тежест за установяване на това обстоятелство – наличието на заповед, от която директорът на ОД на МВР – К. черпи основания за издаване на заповед 277з – 1046 от 30.06.2017г., е била за ответника, на когото съдът е дал указания в тази насока. В резултат на процесуалната пасивност на ответника, това обстоятелство по делото е останало недоказано, респ. не е доказана компетентността на издателя на акта. Недоказаните по делото факти са неосъществени факти. Издадената от некомпетентен орган заповед е нищожна и съдът следва да прогласи нейната нищожност без да е необходимо да обсъжда останалите твърдени пороци на заповедта.

При този изход на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноси на

жалбоподателя. По делото са представени доказателства за платени 10лв. за държавна такса за образуване на производството и за платен адвокатски хонорар в размер на 300лв. На основание чл. 143, ал.1 от АПК ОД на МВР – К. следва да плати на жалбоподателя разноските по делото.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 15 състав,

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0348-000056/16.04.2025 г., издадена от Началник група при РУ Д, към ОД на МВР – К., с която на К. Х. Д. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА ОД на МВР – К. да плати на К. Х. Д. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] разноски по делото в размер на 310лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.